

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשצא

ערב שבת קודש פ' עקב - ח"י מנחם אב ה'תשס"ט
שנת הקהל

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת השישים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ז שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לזכרון

כ"ק הרה"ג והרה"ח ומקובל רב פעלים

לתורה ולמצות ורבים השיב מעון

ר' לוי יצחק ז"ל

שני ארס אהן

אביו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

אשר נאסר והגלה על עבודתו

בהחזקת והפצת היהדות

ונפטר בגלות

ביום כ"ף לחודש מנחם אב

שנת ה'תש"ד

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל חוב' פאולין רות ב"ר יצחק עיה
ולע"ה ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר חוב' סרת חשא ב"ר נטע אורי עיה ולע"ה ר' מאיר ב"ר צבי עיה שנאל
ו'הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

כל זמן שמשיח לא בא בגלוי - הוא סובל יסורים נוראים! / משיחת שי"פ עקב התשד"מ

7 זמן הגאולה

סיימו את כל העניינים ונשאר רק דבר אחד ויחיד / פרשת השבוע באור הגאולה

11 וילחום מלחמת ה' - וינצח

שיחדו אנשי צבא בכדי שימעלו בשליחותם! / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

לכל יהודי יש את העניינים ד"לוי" ו"יצחק" / צילום הגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת שי"פ עקב התשד"מ

ולחוסף אז "יצחק" ל"י גייט כפשטות אויף שרה, און ווי זי איז שרה (מיט א ה"א) אף האט א שייכות מיט עולם - ע"ד ווי אשת בעל ההילולא, וועלכע איז געווען צוואמען מיטן בעל ההילולא אין גלות, און האט אים דארט ארויסגעהאלפן בעבודתו, כולל - דורך גלגלין גראז און מאכן דערפון דיו בכדי אז דער בעל ההילולא זאל קענען אשוייבן זיינע דברי תורה, וועלכע זי האט דערנאך ארויסגעבראכט און פארווארן געווארן לחיובת הדברים.

י. דער לימוד דערפון פאר יעדערן:

יעדער איד האט אין זיך מיטע ענינים פון "לוי" און "יצחק" - כפס"ד הרמב"ם⁶³ "לא שבט לוי בלבד

אלא כל איש ואיש אשר נדבה רוחו כו", און בנוגע ליצחק אבינו - האט אין זיך יעדער איד די כחות פון די אבות⁶⁴.

דארף ביי אים זיין די עבודה אין ביידע קוים - עבודה עם עצמו בקיום כל התורה והמצוות, "והי' עקב תשמעון את המפשטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם", כולל די זהירות במצוות קלות כבחמורות, און עבודה עם הוולת - דורך הפצת התורה והיהדות און הפצת המעניות חוצה. ומתוך מסירת נפש, וכפרט געפינענדיק זיך אין גלות - וואס דעמולט איז דא נאכמער בלוי די עבודה פון משיח.

ובמיוחד - קומענדיק פון חמשה עשר באב, וואס "מכאן ואילך דמוסיף יוסיף", יוסיף חיים על חיינו⁶⁵ - א הוספה אין חיים אמיתיים, תורה ומצוות, הם חיינו ואורך ימינו.

יחי המלך
אשר יבא
ביום
הוא
בשנת
השמינית
לגלות
השלישית

המדור "דבר מלכות" מוקדש לזכות

ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטה שיחיו וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחיו גינזבורג

ולזכות זקניהם: מרת עלקא תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטה תחי' בת נחה לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

לזכות

הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש"י לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5386

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': 03) 960-0667 • פקס: 03) 960-7219

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

לכל יהודי יש את הענינים "לוי" ו"יצחק"

לקראת יום כ"ף מנ"א, יום הסתלקות-הילולא של הרה"ג והרה"ח וכו' המקובל מוהר"ר לוי יצחק ז"ל שניאורסאהן, אביו של יבלח"ט – כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, ובבואנו מיום חמשה עשר באב ש"מכאן ואילך דמוסיף יוסיף", הננו מפרסמים צילום נדיר נוסף מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ עקב, ח"י מנ"א ה'תשמ"ט (כקביעות שנה זו) – במלאת 20 שנה לאמירתה

(נדפס בספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 651)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ולהוסיף אַז "יצחק) ל"י גייט בפשטות אויף שרה, און ווי זי איז שרה (מיט אַ ה"א), האַבנדיק אַ שייכות מיט עולם – ע"ד ווי אשת בעל ההילולא, וועלכע איז געווען צוזאַמען מיטן בעל ההילולא אין גלות, און האָט אים דאָרט אַרויסגעהאַלפן בעבודתו (כנ"ל), כולל – דורך קלייבן גראַז און מאַכן דערפון דיו בכדי אַז דער בעל ההילולא זאָל קענען שרייבן זיינע דברי תורה, וועלכע זי האָט דערנאָך אַרויסגעבראַכט פון גלות בתוך גלות אין מאַסקווא און דערנאָך זיינען זיי אָנגעקומען ע"י כמה, כו"כ ממוצעים וכו' וכו' ביז . . . – עס איז אָנגעקומען אין ברוקלין און אָפגעדרוקט געוואָרן וכו'.

דער לימוד דערפון פאָר יעדערן:

יעדער איד האָט אין זיך די ענינים, פון "לוי" און פון "יצחק" – כפס"ד הרמב"ם "לא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש אשר נדבה רוחו כו", און בנוגע ליצחק אבינו – האָט אין זיך יעדער איד די כחות פון די אבות.

דאָרף ביי אַ אידן זיין די עבודה אין די ביידע קוים – עבודה עם עצמו בקיום התורה והמצוות, "וזה" עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם", כולל די זהירות במצוות קלות כבחמורות, און די עבודה עם הזולת – דורך הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה. ומתוך מסירות נפש, ובפרט געפינענדיק זיך בסוף הגלות.

ובמיוחד – קומענדיק פון חמשה עשר באב, וואָס "מכאן ואילך דמוסיף יוסיף", יוסיף חיים על חייו – אַ הוספה אין חיים כפשוטם אין וועלכע עס זיינען דאָ בפנימיותם חיים אמיתיים, תורה ומצוות, הם חיינו ואורך ימינו.

כל זמן שמיח לא בא בגלוי – הוא סובל יסורים נוראים!

כששאלו חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמיח יבוא תיכף ומיד? הוא התבלבל ולא הי' לו מה להשיב! ● מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר מ-101 פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמיח יבוא היום ● תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

שנה, רחמנא ליצלן!...

לא הי' דבר כזה מעולם – שאחד ירהיב לומר בגלוי שיהודים יכולים לשבת 'תקועים' בגלות כזו עוד 1900 שנה!

ואין פוצה פה ומצפצף!...

ב. וההבהלה בזה גדולה יותר:

כאשר שואלים אצל חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט ("קאָכט זיך און טוט") בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמיח יבוא תיכף ומיד? – הוא מתבלבל ונבהל ("ווערט צעטומלט")!

מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמיח יבוא היום – לא בעוד כמה חודשים,

א. בנוגע למה שדובר על-כך שיהודי צריך לצעוק "עד מתי" – מתי תבוא כבר הגאולה? בא ה"יצר" ומביא ראיות ע"פ "תורה" שלא צריכים להתנהג כך, כיון שאין זו דרכנו וזה לא סדר ע"פ שולחן-ערוך.

וממשיך לטעון, שמה שאומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא" – הפירוש בזה הוא: "אחכה לו בכל יום – שיבוא" – מי יודע מתי?!

עד שהתבטאו³ – שיתכן מאוד שמיח יבוא בעוד... 1900 שנה רחמנא ליצלן!... כשם שהגלות נמשכה 1900 שנה עד עכשיו, כך יתכן – טוען הוא – שהיא תמשך עוד 1900

(1) שיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ – נדפסה ב"יחי המלך" גליון תרלא עמוד 3 ואילך.

(2) מהי"ג עיקרים. ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.

(3) בחוג מסויים באה"ק.

ועאכו"כ לא בעוד כמה שנים ר"ל, אלא שמשח יבוא תיכף!

ובכלל הרי כתוב "אחישנה"⁴, והגמרא אומרת⁵ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואם-כן, תעשה תשובה ותביא על ידי כך את הגאולה!

אתה מתעצל לעשות תשובה? – "יגעת ומצאת"⁶, תתייגע בעצמך עד שתעשה תשובה, ועי"ז "מיד הן נגאלין" (כפס"ד הרמב"ם⁷)!

ג. ובנוגע לעצם השאלה הנ"ל – שאפשר לפרש את הכוונה "אחכה לו בכל יום שיבוא": "שיבוא" בעוד משך זמן ולא ביום זה ממש – הרי אין זו שאלה כלל, ובהקדים:

בכמה מקומות מוצאים, שכאשר מביאים ראיות להסברת ענין – מביאים כמה ראיות. אך כמובן לכל לראש אומרים את יסוד ועיקר הראי', ולאחמ"כ מביאים ראי' נוספת, עוד סעיף וסניף לעצם ועיקר הראי', ובלשון הידוע – "ועוד יש לומר". או בלשון המשנה (בכ"מ בפרקי אבות⁸ – ש"ש נוהגין⁹ ללומדם בתקופה זו, בשבתות הקיץ) – "ואומר".

מכך גם מובן, שלפעמים הראי' הנוספת מצד עצמה אינה חזקה כל כך, כיון שאפשר לפרשה באופן אחר (ואזי היא אינה ראי' לעניינו); אבל לאחרי שמביאים את הראי' הראשונה והעיקרית, הרי היא מגלה מהו הפירוש של הראי' הנוספת, ואז מובן שגם היא משמשת כראי' לנדון המדובר.

עד"ז בעניינו:

כמדובר כמ"פ¹⁰, יסוד ועיקר הראי'

(4) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.

(5) שם צז, ב.

(6) מגילה ו, ריש ע"ב.

(7) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(8) פ"ו, משניות ב, ז, ח, ט, י, יא.

(9) נוסח ההקדמה לפרקי אבות בסידור אדה"ז.

שצריכים להאמין, לקוות ולבקש שמשח יבוא היום ממש היא לא מ"אחכה לו בכל יום שיבוא", זהו רק סעיף וסניף לראי', אלא עיקר ועצם הראי' היא ממקום אחר (כדלקמן); ו"אחכה לו בכל יום שיבוא" אכן אפשר לכאורה לפרש בשני אופנים: א) "אחכה לו בכל יום שיבוא" בכל יום, ב) "שיבוא" במשך הזמן (ר"ל). אבל לאחרי שידועים את עיקר ועצם הראי' לכך, הרי זה מגלה לנו כבר שהפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" הוא – שיבוא ביום זה ממש.

ד. הנה, עיקר ועצם הראי' לזה היא מנוסח התפלה שכל יהודי אומר בכל יום בתפלת העמידה: "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ובשבת ויו"ט – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים":

כאשר אומרים "לישועתך קוינו כל היום" בתפלת מנחה (לדוגמא), הרי לא מתכוונים לבקש שהישועה תהי' מי יודע בעוד כמה זמן, ובטח לא בעוד 1900 שנה (ר"ל)... אלא מתכוונים שהישועה תהי' ביום וברגע זה ממש – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ותחזינה עינינו (לא עיניהם של אנשים מדור אחר) בשובך לציון!

היות ואם הכוונה היא שהישועה תבוא מי יודע בעוד כמה זמן – מדוע חוזרים ע"כ שוב פעם בתפלת ערבית, שהיא בכלל "רשות"¹¹?! אלא בודאי מתכוונים בתפלת מנחה שהישועה תבוא מיד, וכאשר מגיע הזמן של תפלת ערבית ומשיח התעכב ח"ו, אזי מבקשים שוב פעם "לישועתך קוינו כל היום" – שיבוא מיד.

ה. באמת לא זקוקים כאן להסברות וביאורים כלל –

כאשר ישאלו אצל חולה ר"ל, מה הוא

(10) ראה "יחי המלך" תמג ע" 5. ועוד.

(11) ברכות כז, ב. רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ו.

נוסף לענין הנ"ל באים למה שדובר כמה פעמים במשך השנה (שוב ושוב):

מדובר אודות בטחון בפועל, למטה מעשרה טפחים, בדרך הטבע, של שלשה מליון יהודים, כן ירבו!

ישנם כך וכך ערבים בירושלים העתיקה, בחברון, בראמלה ובשכם וכו', מליוני ערבים נמצאים שם, הדהר היחיד ששמר (באמיתית הענינים) עד עכשיו, הוא "שומר ישראל" ש"לא ינום ולא ישן", הוא עושה נסים גלויים למטה מעשרה טפחים (וזה התלבש על-כל-פנים בלבוש דק), היות ועל-פי טבע אין שום נתינת מקום שאותם אנשים ספורים שאחראים שם על ההשגחה יצליחו למצוא נשק ומחבלים (והיכן שעדיין לא מצאו, אזי "תפול עליהם אימתה ופחד", והם לא ישתמשו בזה).

וסומכים שגם הלאה יהיו נסים גלויים, שמצב זה ימשיך גם הלאה באופן של "נער קטן נוהג בס". ואין להאריך בדבר המבהיל.

ועם כל זה, ישנם כאלו שהיו פעם בצבא ואומרים דעתם שיוציאו את אנשי הבטחון מכל השטחים האלו, וימסרו לערבים את המינהל-מישטר האזרחי (להנהיג את הענינים האזרחיים). היינו, למסור את המינהל-משטר לאחד שהוא עצמו היה מחבל או שאביו או בנו הם מחבלים (כפי שמצאו מחבלים שהם קרובים של כמה ראשי ערים שם (רק שנפלו על המצאה שלא יתנו לפרסם זאת בעיתונים, אבל המציאות לא השתנתה...)).

וכמדובר כמה פעמים, מי שהיה פעם בצבא וכעת הוא אינו בצבא – פסול על-פי דין לחוות-דעה מה צריך לעשות מצד התפיסה הבטחונית, כי מאחר והוא יצא מהצבא הוא אינו יודע כיצד המצב שם בחודשים האחרונים, או עכ"פ בשבועות האחרונים ובימים האחרונים.

נוסף למה שגילו, שקרוב הדבר שהבטיחו להם הבטחות מסויימות כדי שימעלו בשליחותם. ואין כאן המקום להאריך בזה.

אפי' אם נאמר שאין לזה יסוד, וכל יהודי הוא בחזקת כשרות – הנה ע"פ דין מוכרחים לדעת מהי דעתו של איש צבא; איש צבא שאומר את דעתו לא כפוליטיקאי אלא כאיש צבא – לפי מה שהוא מכיר את המעמד ומצב של הצבא כפי שהוא ביום זה, כמו שזה ה' רגע קודם, ועל פי השערותו כיצד זה יהי' מחר.

שמזה מובן, שמי שהיה בצבא לפני כמה שבועות, אינו יכול לחוות דעה בקשר להמעמד ומצב כפי שהוא כעת – כי היות וכעת הוא אינו בצבא, אינו יודע כיצד יש לנהוג.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ראה, א' דראש-חודש אלול ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מ"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"ז זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

על-זה, ועוד שזהו צדק ויושר – ובמילא הדבר היחיד שישאר הוא – נייר שכתוב עליו שפלוני-בן-פלוגי (סאדאת) הבטיח שהוא לא יתן שיאימו וילחצו על מישהו (ואותם מחבלים הרי אמרו מה יעשו לאותו אחד שהבטיח – יסירו את ראשו!

ואף-על-פי-כן באים יהודים ואומרים שיש להוריד את ההשגחה החזקה מהערבים, ולסמוך על כך שמישהו (שכולם אומרים שהוא אינו בר-סמכא) יחתום על נייר – אבל דבר ראשון צריך להוריד את ההשגחה החמורה!

ואין להאריך בדבר המבהיל, היות שהנהגה זו אי-אפשר להסבירו על-פי שכל, אין לזה אף מקום בהבנה והסברה.

וכאמור מתעלמים מהנשק והמחזלים שתפסו בעבר בירושלים העתיקה, בחברון, ראמאלה ושכם וכו', שעל חלק מזה היו מוכרחים לפרסם מחוסר ברירה, אבל זה עדיין באין-ערוך לגבי מה שלא פרסמו.

אבל אלו שצריכים להכריע ולפסוק כיצד להתנהג, הרי יודעים מזה – אזי לפני שהם מפעילים לחץ כדי שיחלישו את ההשגחה שם, שיבררו איך ה' שם המעמד ומצב במשך עשר שנים אלו.

כבר לפני עשר שנים טענו שאם לא יושיבו יהודים בכל המקומות – יביאו על עצמם צרה, רחמנא-ליצלן, היות ואי-ישוב יהודים שם, אין לו אלא פירוש אחד ויחיד: שזה לא שייך ליהודים, היל"ת.

אין מדובר אודות יהודה ושומרון (או כפי שהם מכנים זה – 'הצד המערבי', 'הקו הירוק', 'הקו האדום', עם כל התוארים שבהם רוצים לחלק את ארץ ישראל), מדובר אודות ירושלים העתיקה (שהיא בתוך ה'ד' אמות של ירושלים סתם), חברון, שכם, ראמאלה ואודות כל המקומות שנמצאים בסמיכות ממש להמקומות שנמצאים שם שלשה מליון יהודים, כן ירבו, בארצנו הקדושה.

ואף-על-פי-כן, ישנו יהודי, או (כאמור) שניים-שלשה יהודים, שבמשך עשר שנים רצופות לא מאפשרים ליהודים להתיישב שם, בטענה ש"אל תתגרה בגוי קטן" על-אחת-כמה-וכמה "בגוי גדול".

מעולם לא היתה הזדמנות כה טובה להושיב שם יהודים כפי שהי' לפני מספר שנים, ואפילו כפי שהיה רק אתמול; אז אתמול לא איפשרו ליהודים להתיישב שם, ומחכים למחר ומחרתיים – שמיום ליום זה נהיה יותר קשה, ומגרים את היצר-הרע, מעמיסים על עצמם את כל הקשיים, רחמנא-ליצלן.

ולאחר-מכן, כשמגיעים להפגישה, באים עם 'מטען' ('באגאזש'), שעצרו ולא הרשו ליהודים להתיישב במקומות פנויים. המדובר הוא לא אודות מקומות בהם חיים ערבים, אלא אודות יישוב יהודים בחמשה מקומות שוממים שאף אחד לא חי שם, ואף-על-פי-כן לא הסכימו בטענה שזה יזיק ל'משא ומתן'.

– זה הרי בדיוק "איפכא מסתברא": על-ידי-זה נותנים מסמך ("א פאפירל") שאפילו בנוגע להמקומות שאף אחד לא חי שם (אכן אומרים שזה חלק מארץ ישראל, אבל) אסור ליהודי להתיישב שם אלא אם כן יש לו הסכמה מערבי (או מבא-כחו)!

מבקש על רפואתו וישועתו הפרטית – האם מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום" (וכיו"ב) שרפואתו וישועתו יגיעו בעוד 1900 שנה... – מובן ופשוט מה יענה, ללא צורך בהתבוננות, שהוא רוצה להתרפאות מחוליו **תיכף ומיד!**

עד"ז מובן בפשטות בנוגע לחולי של כלל ישראל – הגלות, שאשר מבקשים "לישועתך קוינו כל היום" לא מתכוונים לישועה בעוד 1900 שנה, אלא **עכשיו**, תיכף ומיד!

וכפסק-דין הרמב"ם⁷ – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן **ומיד** הן נגאלין", ש"מיד" בהלכה בודאי פירושו לכל-הפחות באותו יום; יש מקום לשאול האם הכוונה למהלך מיל, 18 דקות או 24 דקות¹², אך בודאי הכוונה באותו יום.

וכלשון הנ"ל בתפלה: "את צמח דוד עבדך **מהרה** תצמיח", ש"מהרה" בודאי הכוונה באותו היום, לא בעוד משך זמן.

וכאמור, "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", כלומר, דבר זה מונח בידם של יהודים – אם הוא יעשה תשובה אזי "מיד הן נגאלין", ואם רוצה זה יכול להיות בשעתא חדא וברגעא חדא¹³!

ולאחרי שיסוד ועיקר הראי' לזה שמקווים שמשוה יבוא ביום זה ממש ישנו, הרי הוא מגלה את הפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" (שמצד עצמו ה' אפשר לכא' לפרשו באופן אחר), בתור סניף וסעיף הנוסף לעיקר הראי' ד"לישועתך קוינו כל היום" כו', כנ"ל¹⁴.

ו. בנוסף לזה, ישנה ע"כ ראי' מהירושלמי [אע"פ שישנם הטוענים: מי מתחשב עם הירושלמי ומי לומד ירושלמי? הרי זה מיועד לבטלנים (בתורה עצמה), לאלו שאינם

(12) שר"ע אדה"ז או"ח סתנ"ט ס"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 618 ואילך. וש"נ.

(13) זח"א קכט, א ואילך.

(14) סעיף ג'.

עוסקים ב"לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"¹⁵...]:

מובא בירושלמי¹⁶ ש"כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו". והרוג'צ'ובער¹⁷ לומד מכך להלכה שמזה מובן שחורבן ביהמ"ק הוא פעולה נמשכת, וכל זמן שלא בונים את בית המקדש – הרי זה "כאילו הוא החריבו"¹⁸!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר ש"אחכה לו בכל יום – שיבוא" הכוונה היא לא היום אלא בעוד חודש או שנה, ועאכו"כ יותר, כאשר כל רגע שמשוה לא בא וביהמ"ק לא נבנה בחזרה הרי זה "כאילו הוא החריבו"?

וממשיכים לטעון – "אחכה לו בכל יום", ובנוגע ל"שיבוא" זה 'עסק' של משיח ומסתמכים עליו שיבוא מתי שירצה!

מה זאת-אומרת?! הרי משיח רוצה את מה שכל יהודי רוצה – שהגאולה תבוא מיד! ובאם הגאולה לא באה, אומר הכתוב¹⁹: "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם גו' והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו", וכדאיתא בגמרא²⁰ שמשוה "ייתיב בין עניי סובלי חלאים", כלומר, כל זמן שמשוה לא בא בגלוי בעוה"ז – הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, רחמנא ליצלן!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר שמשוה וכל יהודי יכולים לחכות משך זמן עד שמשוה יבוא?! ועוד הולכים ואומרים שזה לא הסדר והדרך שלנו לצעוק ולתבוע שמשוה יבוא

(15) יומא כו, א.

(16) יומא פ"א ה"א. וכ"ה במדרש תהלים קלז, י.

(17) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). וש"נ.

(18) ראה שיחת י"ב תמוז תשד"מ – "יחי המלך"

תעד ע' 11.

(19) ישעיה נג, ד-ה.

(20) סנהדרין צח, א ובפרש"י. וראה לקו"ש חכ"ב ע'

79. סה"ש תנשא"א ח"ב ע' 496 וראה שם הע' 65

ואילך.

היום, כל זה לאחרי שזה מפורש בתורה, כנ"ל!
מה זאת-אומרת שביאת המשיח תדחה
לזמן מאוחר יותר?!

ידוע מה שאומרת הגמרא בעירובין²¹
[שאמנם היא מהמסכתות שאינן נלמדות
בישיבות... אך היא מסכת בש"ס] אודות
"האומר שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה
כר", כלומר, הוא אינו אומר ששמועה זו אינה
תורה מסיני אלא שהיא "אינה נאה", דהיינו,
שלא יפה לדבר עלי' – אומרת הגמרא אך
הוא נקרא...

ז. אעפ"כ, כאשר באים עם טענות אלו
לחב"ד'ניק – הוא מתבלבל ואין לו מה
להשיב!...

מה זאת-אומרת שאין לך מה להשיב,
כאשר המענה מפורש בתנ"ך, בגמרא
ובמדרשים וכו'?! ובפרט שהשואל עצמו יודע
שזהו היפך האמת!

ואין להאריך בדבר המבהיל, ובדבר המצער
עד כדי הבהלה, מדברים רק בשבחם של
ישראל – שכל השאלות והספיקות הללו
באות מצד ה"יצרו אנסו"²² של היהודי המכסה
על רצונו הפנימי, ובכדי לבלבל אותו מביא
היצר ראיות מהתורה, ע"ד מה שפרעה טען
(כנ"ל²³) "כי אותה אתם מבקשים"²⁴ (כלומר
שטענתו של פרעה היא שכן הוא רצונם של
בני ישראל, כביכול, ע"פ תורה!).

וכאמור, לא זקוקים כלל להסברות וראיות
– כשיגשו לשאול אצל חולה ר"ל, מתי הוא
חפץ בישועה ורפואה – ישמעו מה יענה. והרי
מובן במכל-שכן בנוגע לחולי הגלות של כלל
ישראל – ש"לישועתך קוינו כל היום" פירושו
שהישועה תבוא היום ממש.

ח. ובזה רואים ג"כ את המעלה של ילדים

[כנ"ל²³ שהעיקר ביציאת מצרים הי'
"בנערינו"²⁵, "טפכם", ולזה בעיקר התנגד
פרעה, והבחינה של משה רבינו בתור רועה
ישראל היתה דוקא מהקטנים]:

כאשר ישאלו ילד – מה הוא מתכוון
בתפלתו "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח
דוד עבדך מהרה תצמיח", "ותחזינה עינינו
בשובך לציון" – אצלו זו בכלל לא שאלה: הוא
מתכוון בפשטות שהישועה תבוא מיד ממש!
שהרי הישועה היא דבר טוב – ומדוע
לדחות דבר טוב למחר כשאפשר לקבלו
היום?!

הוא מבין כך **ממש בפשטות**, ללא צורך
כלל בהסברות וראיות. במילא, גם מבוגרים
יכולים ללמוד מכך מהו פירוש המילות
בפשטות ד"לישועתך קוינו כל היום".

וכמדובר כמ"פ, שדוקא תפילתו של ילד
היא בפשיטות ללא עירוב ענינים צדדיים: הוא
אינו מודע כלל לכל המציאות דספירות וסדר
השתלשלות, במילא כאשר שואלים אותו למי
הוא מתפלל? – עונה מיד ובפשטות: להקב"ה
בעצמו! ובלשון החסידות – לעצמות ומהות!
והוא כלל לא מבין את השאלה.

עד"ז מובן שכאשר הוא מתפלל "לישועתך
קוינו כל היום" הרי כוונתו בפשטות בלי לערב
שום ענינים צדדיים. וכאשר שואלים אותו מה
הוא מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום", עונה
בפשטות: שהישועה תבוא **מיד!** אצלו אין
בכלל קס"ד לומר שהכוונה ישועה בעוד משך
זמן.

וא"כ, לא זקוקים כבר לשום ראיות
והסברות – צריכים רק לשאול אצל ילד
בפשטות מה הוא מתכוון במילים אלו, וכבר
ישמעו מהו הפירוש **הפשוט** בזה! ■

(23) המדובר קודם בהתועדות – ס"ז בהנחה.

(24) בא י, יא.

(25) שם י, ט.

שיחדו אנשי צבא בכדי שימעלו בשליחותם!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

[. .] מדובר אודות חברון, שכם וירושלים העתיקה, שנמצאים עשרות-אלפי ערבים, והם
נמצאים שם על-פי הציווי של אלו המנהיגים בההתיישבות בארץ, שכבר עברו עשר שנים
מאז שהיהודים קבלו את הבעלות שם, ולמרות זאת, יהודים לא מניחים שיהודים יתיישבו
שם, ועשו מזה שיטה עם חוק.

הרי מובן, שאם ישתנה המצב כלשהו, ויתנו לערבים שנמצאים שם ממשלה עצמאית וכו'
(אלא שידאגו שלא יהיו להם כלי-נשק) – הרי ודאי שהם יטענו "לנו (– לעשרות-אלפי
הערבים הנמצאים שם) הארץ", בטענה שבמשך כל הזמן אפילו היהודים לא הניחו ליהודים
להתיישב שם.

במשך כל הזמן הרעשתי על כך בחשאי, ולא רק שזה לא הועיל שיישבו שם מאות אנשים
במשך עשר שנים אלו (כדי שלא לנקר את העיניים), אלא זה אפילו לא הועיל שיישבו שם
אנשים ספורים, כיון שטענו "למה תתראו" ומה יאמרו הגוים, הרי זה יכול לגרות אותם וכו'
– אבל לפועל לא הרויחו בכך כלום, היות ובין-כך גירו את הגויים, ורק גרמו למעמד ומצב
שיש לחץ מבהיל, והלחץ גודל (לא רק משבוע לשבוע, אלא אף) מיום ליום:

מיום ליום מתחדשים סברות חדשות, שונות ומשונות, שכדי שיהיה שלום ובטחון, כדי
שיהיה "ושכבתם ואין מחריד" – צריך להחליש את ההשגחה (של היהודים) על הערבים!

לא מדובר כאן רק אודות מדבר סיני (או 'חצי האי סיני' – כפי שקוראים לזה) או אודות
מקום שהוא 50 קילומטר מהישוב, שאז צריך לחשב האם הם יכולים לירות שם בישוב או
לא – מדובר אודות ירושלים העתיקה, חברון, שכם וראמאלה, ערים הנמצאות בד' אמות
של ירושלים החדשה שהיא ליד ירושלים העתיקה (באופן של "סמוכה ונראית"),

ואעפ"כ, בא יהודי (או לא יהודי) ורוצה לשכנע מישהו [. .] שאם יורידו את ההשגחה
מהערבים שנמצאים שם (ויאפשרו להם לצבור נשק) – יהיה יותר בטחון ויותר שלום!

– אם לפני כמה שנים, כשהיתה השגחה הכי חמורה בירושלים העתיקה, מצאו שם נשק
וארגונים וכו' [כידוע ממה שכבר נתפרסם מפני שלא יכלו להעלים יותר (עד שהיה האירוע
עם הכומר הידוע וכו') . . וכאשר נתעניין ויוודע לנו כמה תפסו שלא נתפרסם, אזי תסמנה
שערות הראש!],

על-אחת-כמה-וכמה שכאשר יורידו מהם את ההשגחה החמורה ויתנו להם שם בעלות
– לא יוכלו להשגיח שלא יהיו להם שום כלי-נשק, לא תהי' אפשרות להשגיח על המחבלים.

ביבוא למחר ויטענו: אתם בעצמכם מודים שהשטח שייך לנו, והראי' שכתבתם וחתמתם

(21) סד, א.

(22) רמב"ם הל' גירושין פ"ב ה"כ.

כיון שלאחרי כל זה, כל ריבוי הפעולות בהפצת המעיינות חוצה עד עתה, ובריבוי הכי גדול, משיח עדיין לא בא – אולי יש מקום לומר (לכאורה), שעדיין נותר סוג ותחום מסויים ב"חוצה" שאליה המעיינות עדיין לא הגיעו עד עתה. ואולי זוהי המניעה האחרונה ל"אתי מר" (שבא כתוצאה מהפצת המעיינות חוצה).

ה. ועלתה בדעתי סברא – שישנו סוג אותיות הכתב – שבו עדיין לא הגיעו מעיינות תורת החסידות (ע"פ הידיעות שהגיעו לכאן):

עבור אנשים – ל"ע – שאין ביכולתם לראות ר"ל (בהיותם "סגי-נהור"²⁶), המציאו כתב מיוחד, שנקרא (בלשון המדינה) "ברייל", שבו אותיות הכתב בולטות, באופן שגם אדם שהוא סגי-נהור ר"ל, יכול למשש ולהרגיש באצבעותיו את האותיות, ועי"ז לדעת מה כתוב שם.

ומובן מאליו, שזהו מעמד ומצב גמור ד"חוצה", ויתירה מזה – "חוצה" שאין חוצה הימנה²⁷, כמובן מזה גופא – שלאחר כל ההשתדלויות ופעולות בהפצת המעיינות חוצה, שעל-ידם הגיעו בכל מקום (כנ"ל ס"ד), לא הגיעו (עד עתה) במקום זה.

ו. ועכשיו נתוסף חידוש, שבימים האחרונים הודפס ספר התניא ב"ברייל" – שע"ז נפעל חידוש בהפצת המעיינות, שזה הגיע גם לסוג חדש ד"חוצה" (עבור "סגי-נהור")!

והגם שספר תניא זה לא הגיע לע"ע לכל בני השייכים לזה – הרי עצם הענין שישנה בעולם מציאות של ספר תניא ב"ברייל" – זה גופא מביא את המעין דחסידות גם בסוג זה²⁸ ד"חוצה"; ונותן אפשרות שלמעיינות החסידות תהי' גישה גם לאותם יהודים הנמצאים ר"ל במעמד ומצב זה, שבחיייהם תהי' להם שייכות לתורת החסידות.

ז. [. . .] הנקודה העיקרית בכל האמור לעיל – הרי היא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש. במילא – בין אם להאמור לעיל ישנה שייכות לזה, בין אם לאו – הרי עכשיו (לאחרי שכבר פעלו גם ענין זה בהפצת המעיינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו! (משיחות ש"פ עקב, כ"ג מנ"א, מבה"ח אלול ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית)

26 ראה ברכות נו, א. ירושלמי פאה פ"ה ה"ה. ב"ד פ"ל, ט. ויק"ר פ"ד, יג. ועוד. - נתבאר באוה"ת בראשית ה'תתרח"ח, ב. סה"מ תרס"ח ע' לב. המשך תער"ב ח"א ע' ערה. ח"ב ס"ע א'כד ואילך.
27 להעיר ממארג"ל דסומא חשוב כמו כו' נדרים
סד, ב). ולהעיר גם מנדרים כ, א.
28 להעיר מתניא פ"ד (מוג, ב): "ואף שאינו נותן אלא חומש הרי החומש מעלה עמו כל הארבע ידות לה' כו' ובקרבנות ה' כל החי עולה לה' ע"י בהמה אחת וכל הצומח ע"י עשרון סולת אחד בלול בשמן כו'".

סיימו את כל הענינים ונשאר רק דבר אחד ויחידי

א. [. . .] כמדובר כמ"פ ובפרט לאחרונה, שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא"¹, וע"פ כל הסימנים הרי "הנה זה (משיח) בא"², לכן עסוקים כל הזמן במחשבה ודיבור אודות הגאולה, ומחפשים לקשר את כל הענינים דזמן זה עם הגאולה, והעבודה דבנ"י היא למהר את הגאולה.

ובענינו: "עקב" יש בו גם הפירוש³, שקאי על "עקב" בזמן – דרא דעקבתא דמשיחא, ובפרט עקבתא דעקבתא דמשיחא – הזמן בו אנו נמצאים עכשיו.

וע"ד שני פירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא דמשיחא⁴: (א) מלשון עקביים⁵, הדרגא הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, וע"ז דרא דעקבתא דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, שבו שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר בחז"ל⁶ הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב) מלשון סוף ואחרית, שזה קאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, ממש לפני ביאת המשיח⁷, כי כבר "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים, וסיימו גם "לצחצח את הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא – התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות ולהביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים יהודים עוה"פ ועוה"פ – ועכשיו עוד יותר בתוקף מפעם – "עד מתי?!... והחיבור של שני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר בבחינת עקביים (וצריך לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות של ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה למטה).

ועד שנעשה החיבור של שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נהיית הגאולה – "גולה" בתוס' אל"ף⁸) – בבית המקדש השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש המשולש (ע"ד

1) נוסח "אני מאמין" הנדפס בסידורים וכו'. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394.
2) שה"ש ב, ח ובשהש"ד עה"פ.
3) אוה"ת ריש פרשתנו.
4) בהבא להלן, ראה גם "קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט" אות סב.
5) ראה תניא פ"ב.
6) בסוף מס' סוטה. ועוד.
7) ובפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על העקב של משיח, ובלשון חז"ל: "צפה לרגליו של משיח" (יל"ש עמוס בסופו (רמז תקמט)), שהנה משיח בא וכבר שומעים פעמיו של משיח (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).
8) ראה ויק"ר ספ"ל ב. ועוד. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ. וראה שיחת ש"פ אחו"ק וש"פ אמור שנה זו (התוועדויות תנש"א ח"ג ע' 177 ואילך; ע' 217 ואילך). ושי"נ.

המדור מוקדש

לזכות ר' מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו ולזכות מרת ח' רחל בת שפרינצא שנאל שתחי' ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפוש בגו"ר ולזיווג הגון ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ר, לזכות צבי בן ח' רחל לרפוש וקרובה

חוט המשולש⁹), שכולל הן את בית ראשון (שהי' בבחי' מלמעלה למטה¹⁰) והן בית שני (בבחי' מלמטה למעלה¹⁰), ובית נצחי¹¹, בגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות¹², כשיהי' שלימות הגילוי דעצמותו ית' בתחוננים¹³, ושלימות החיבור ד"אני לדודי ודודי לי", "כל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם".

הכחות הגדולים ביותר וגם הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי"?!...

ב. ומזה ישנו גם לימוד בנוגע להחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב", עקבתא דמשיחא:

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה – ש"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) הי' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה בו"¹⁴ (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ"שלושת השבועות", שבנ"י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), שע"ז אומר הקב"ה¹⁵ "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה¹⁶,

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש"מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף", "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו"¹⁷,

ונמצאים כבר (קרוב לסיום) שתי שבתות אחרי ט"ו באב, שע"י שמירת שתי שבתות כהלכתן מבטיחה התורה ש"מיד נגאלים"¹⁸,

ונוסף לזה הרי זו שבת מברכים חודש אלול, החודש שבו הקב"ה נמצא כ"מלך בשדה", "ואז¹⁹ רשאין (ויכולים²⁰) כל מי שרוצה להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם",

ונוסף לזה – נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מישראל, ומכו"כ ציבורים (עשיריות) מישראל –

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי"?!...

(9) קהלת ד, יב. 412 ואילך.

(10) ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 62 ואילך.

(11) זהר ח"א כח, א. ח"ג רכא, א. תקו"ז ת"ח.

(12) ראה מכלילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב. ועוד.

(13) ראה תניא פל"ו (מו, א).

(14) יל"ש ישע"י רמז תצט.

(15) תנחומא צו יד. וראה בארוכה לקו"ש ח"ח ע'

(16) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(17) תענית בסופה ובפרש"י.

(18) שבת קיח, ב.

(19) לקו"ת ד"ה אני לדודי (פ' ראה לב, סע"א ואילך).

(20) הוספת- (ביאור) כ"ק מו"ח אדמו"ר בסד"ה לך

אמר לבי ה'ש"ת (סה"מ ה'ש"ת ע' 107. ה'ש"ת ע' 285).

אולי כעת, עם הדפסת ספר התניא בכתב "ברייל", הוסרה המניעה האחרונה ל"אתי מר"*

ג. כיון שכבר סיימנו את כל הענינים ד"מעשינו ועבודתינו"²¹, ובמילא צועקים ותובעים "עד מתי" (כמדובר לעיל) – נשאלת מיד השאלה המרעישת: כיון שכבר סיימנו את כל הענינים – כיצד יתכן, אם-כן, שמשיח צדקנו עדיין לא בא?!...

ד. ואולי יש לומר:

ידועה אגרת הבעש"ט²² בה הוא מוסר את מענה מלך המשיח על השאלה (דהבעש"ט) "אימתי אתי מר" – "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". זאת אומרת שביאת המשיח תלוי' בהפצת המעיינות חוצה, שמעיינות תורת החסידות יופצו ויגיעו עד ב"חוצה" – בפרטים הכי חיצונים והכי רחוקים ביותר דהבריאה.

כיון שלאחרי ריבוי הפעולות דרבתינו נשיאינו עד עתה בהפצת המעיינות חוצה, ובריבוי הכי גדול, עד בכל חוגי ישראל (כדלקמן) משיח עדיין לא בא – מסתבר אולי לומר, שישנו עוד סוג יהודים שאליהם הפצת המעיינות עדיין לא הגיעה, כדלקמן.

לא צריכים להאריך עד כמה רבותינו נשיאינו במשך הדורות פעלו בהפצת המעיינות חוצה – כיון שכל אחד יכול לראות זאת,

החל מגילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט, ואח"כ – ההוספה שנתוספה בזה מדור לדור ע"י רבותינו נשיאינו, עד לדורנו זה, שבו העבודה דהפצת המעיינות חוצה התרחבה – ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ובפרט אחרי בואו לחצי כדור התחתון) – באופן נעלה יותר לגבי כפי שהי' לפני²³:

נוסף על כל הביאורים והסברים וכו' בפנימיות התורה שנתוספו בדורנו זה (מיוסד על הכללים דפנימיות התורה שניתנו לפני זה²³), נעשתה הפצת המעיינות חוצה²⁴ באופן שמקיף וחודר את חוגי היהדות הרחבים ביותר בכל מקום, יהודים מכל הסוגים והפצה בכל קצוי תבל, בכל חלקי וקצות העולם. כולל ובמיוחד – ע"י התרגום של ענינים בחסידות ללשונות דאומות העולם, שמאפשר את הגישה אליהם לכל אחד²⁵;

וע"י כל הנ"ל – הגיעו מעיינות תורת החסידות לכל סוג (עכ"פ) מבנ"י ב"חוצה", עד גם "חוצה" שאין חוצה הימנה, באופן שכל יהודי – באיזה מקום ודרגה שיהי' – יש לו (עכ"פ) הכח והיכולת (אפילו אם לעת-עתה עדיין אין לו שייכות גלו' לזה) להשתייך ולהתקשר למעיינות החסידות בחיי עצמו.

(21) ראה תניא רפ"ז.

(22) נדפס בכש"ט בתחילתו. ובכ"מ.

(23) ע"ד שהוא בכללות התורה - כמארז"ל "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני"

(ראה מגילה יט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמו"ר רפמ"ז. ועוד). ומבואר במק"א, שבמ"ת ניתנו למשה כללי התורה, וה"תלמיד ותיק מגלה פרטי הדבר,

המיוסדים וכולולים (בהעלם) בהתורה שניתנה למשה מסיני" (ראה לקו"ש ח"ט ע' 252 ואילך. וש"נ).

(24) ושני הענינים תלויים זה בזה - כי דוקא ע"י הביאורים וכו' בתורת החסידות שנתגלו בדורנו זה, ישנו הכח להפיץ המעיינות בכל מקום ובכל דרגה, עד בחוצה שאין חוצה הימנו.

(25) ראה לקו"ש חל"ו ע' 43 ואילך. וש"נ.